

CHEMAREA

TINERIMEI ROMÂNE

Sub acest titlu va apărea la Cluj — când poliția va binevoi să permită — un ziar bisăptămânal al tinerimei grupate sub steagul Partidului Național.

CHEMARE

Către tinerimea română

FRAȚILOR!

Dealungul veacurilor de robie neamul nostru, cu voința tenace a obișnuitului a urmărit o stea călăuzitoare: UNIREA TUTUROR ROMÂNILOR. Conștiința de neam și mândria de român ne-a înarmat mintea și brațul. Din viețile măcinate în lupte seculare, din sângele românilor scurs în țărâna patriei mame idealul nostru, a luat ființă. Suntem astăzi stăpânii destinelor noastre!

Din faptul unirii am așteptat ca progresul și tăria să se instăpânească în viața poporului nostru, am așteptat ca la porțile Orientului să răsară un Stat demn de luptele și jertfele înaintașilor, unit și înalt în viața lui de Stat, puternic înlăuntru și considerat în afară.

Realizările întârzie însă să vie.

Scăpați de tirania domnirilor străine n'am scăpat de tirania conștiințelor adulterate. Viața noastră din zi ce trece, se îmbracă în zdrențele rușinoase ale sărăciei.

Țărâtimea noastră, talpa țării și izvorul nesecat de energii — fără sprijin material, — încărcată peste măsură cu sarcini, brutalizată de administrație, batjocorită în alegeri, fără putință de a-și vinde rodul muncii cum s'ar cuveni, este expusă unei sărăcirii continue.

Funcționarea noastră din ce ar trebui să fie, o clasă mijlocie cu o putere socială, trăiește într-o mizerie materială și fără voia ei este împinsă de mulțea la câștigarea pâinei neîndestulătoare prin călcarea conștiinței și a datoriei. Cei eșiți la penzie sunt lăsați pe drumuri cu familiile lor peritori de foame.

Armata, fala țării și a neamului nostru, suferă de aceleași neajunsuri, trăind în mizerie și nemulțumiri.

Jaful în banul public e o dogmă, iar munca cinstită este izgonită din viața noastră de Stat. Legalitatea e numai o dorință și domnește în schimb bûnul plac și abuzul. Legile se votează numai pentru a fi călcate.

Intemeiatele dorințe ale provinciilor sunt stigmatizate ca tendințe regionaliste.

Prin silnicirea în opinia masselor a deosebirilor profesionale, neexistente în crezul poporului, se sdruncină adevărata credință, se înveninează sufletele, ușurându-se munca distructivă a sectelor dușmane nouă.

În loc de legalitate abuz, în loc de cinste imoralitate, în loc de muncă dorință de căpătuială și parvenire, în loc de viață frățească, discordie și ură.

Peste tot domnește nesiguranța și neîncrederea în viitor, iar prostituirea conștiințelor în masse este fenomenul începutului de dezastru.

Autoritatea Statului este redusă la strălucirea baionetelor și abuzurilor fără sfârșit.

Fraților! Toate semnele ne arată, că trăim o epocă, ce a dus în trecut atâtea State la sbuciumări sociale, cari pe urmă au răsturnat clasele și sistemele, cari au guvernat contra voinței și intereselor masselor populare.

Ne găsim înconjurați de dușmani, deci nu ne putem permite luxul de a governa după metode, cari duc la dezastru. De vom dăinui în starea de azi, încet, dar sigur o familie a latinității își va găsi mormântul la porțile Orientului.

Noi credem însă în puterea de viață și în misiunea istorică a neamului nostru.

Am așteptat cu încrederea ca odată cu întregirea neamului să se înfăptuiască un regim democratic desăvârșit pe toate terenurile vieții publice.

În fața ultimelor evenimente politice însă, cari au izbit cu atâta brutalitate în speranțele și credința noastră într'un viitor mai bun al țării:

Nu putem sta nemișcați!

Nu putem sta cu brațele încrucișate la răstignirea neamului nostru.

Nu putem privi fără îngrijorare în fața stărilor, ce se creiază cu gândul de a se perpetua în țară, pentru că ele produc dezagregarea sufletului românesc și sapă inconștient groapa acestui neam sortit la o viață mai bună.

FRAȚILOR!

Noi vrem refacearea morală și politică a țării.

Noi vrem desăvârșirea unui naționalism integral.

În loc de agitarea confesionalismului, pentru creierea de pedestaluri și justificări politice, noi vrem o viață religioasă adâncă și armonie între confesiuni.

În loc de validitate politică prin compromisuri de conștiință și oportunism, noi vrem caractere constante.

În loc de siluirea voinței poporului, noi vrem legalitate și administrație cinstită.

În loc de alegeri prin violențe și fraude, vrem manifestarea liberă a poporului.

În loc de căpătuială politică, noi vrem validitatea elementelor cinstite din toate provinciile.

FRAȚILOR!

Generozitatea și lupta desinteresată pentru scopuri înalte a tinerimii, a creat progresul tuturor popoarelor. Noi, cari nu am militat în politică, avem astăzi datoria să intrăm în șirele luptătorilor adevărați pentru consolidarea țării. Cei cari v'ați făcut datoria față de carte și cultură, veniți să ne facem datoria față de țară.

FRAȚILOR!

Ne cheamă la datorie figurile mărețe a înaintașilor noștri, nemuritorii fii ai neamului de dincoace de Carpați, cari în vremuri grele totdeauna au știut să se jertfească pentru neam și să se pună în slujba ideilor mărețe a egalității, dreptății și a libertății.

Ne cheamă la datorie umbra bravilor români tineri și bătrâni, cari în războiul mondial l-au vărsat sângele pentru înfăptuirea idealului nostru murind pentru libertatea și unitatea națiunii, înaintea memoriei cărora s'a închinat cu smerenie marea Adunare națională dela Alba-Iulia.

(Continuarea pe pagina II).

Veniți cu toții, tineri de bine, la luptă în rândurile noastre.
Prin unirea forțelor să dăm ajutor partidului național, ca adevărații lui conducători, cari niciodată n'au părăsit steagul, să ducă la izbândă mărețele idei, salvatoare pentru neam și țară.

Cluj, la 5 Aprilie 1926.

Dr. Cornel Anca, dr. Emanuel Anca, dr. Virgil Baican, dr. Paul Boila, Petru Bortea, Emil Breban, Gheorghe Chișiu, dr. Iuliu Coroian, Francisc Cosma, dr. Ioan Danicico, dr. Cornel Domșa, Emil Domocoș, Victor Dragoș, Alexandru Elecheș, Victor Filipan, Teodor Georgiu, docent dr. Ion Goia, dr. Eugen Hațiegan, prof. Simeon Hațiegan, A. Horga, dr. V. Ilea, Emilian Iacob, docent dr. Mihail Kernbach, dr. Flaviu Laurențiu, Miron Marie, Iosif Micșă, dr. Valeriu Micșan, Ioan Moldovan, dr. Augustin Mureșan, dr. Sabin Mureșan, Anton Mera, dr. Octavian Oniga, Emil Oțoiu, Petre P. Pașca, Pavel Pavel, dr. Ioan Pescariu, dr. Ioan Pinteș, Vasile Pinteș, Ioan Plaiian, dr. Alexandru Pop, Aurel Pop, dr. Emil Pop, dr. Nicolae Pop. dr. Luiz Munteanu, dr. Liviu Pop, Victor E. Pop, dr. Adam Popa, Arghir Popa, dr. Gheorghe Popovici, dr. Ion Prodan, Guido Quai, dr. Pompel Rachitan, dr. Maximilian Savean, dr. Ioan Sima, dr. Virgil Stan, dr. Florian Căetan, dr. Antoniu Schaum, dr. Pavel Sliartău, dr. Liviu Telia, dr. V. V. Tilea, dr. Vasile Tudor, Alexandru Tufan, Mircea Vaida-Voevod, Nicolae Vidrighiu, Petru Vlad, dr. Alexandru Mureșan, Aurel Vaida-Voevod, Basil Ternoveanu, dr. Ioan Marta, Dimitrie Roman, Ioan Pop, Gheorghe Dragoș, Ioan I. Mureșan, Iosif Bancu, V. Mihail, Traian Nașcu, Ing. Iustin Nicoară, Ing. Ilieșu Coriolan, Ing. Gheorghe Stanciu, Stoican Ioan, Petri Virgil, Nicolae Bodea, dr. Pompiliu Simonetti, Ioachim Totoianu, Nicolae Popovici, Emil Nicoară, S. Comănescu, Romul Simon, Ioan Pop, Vasile Gheție, Petran Victor, dr. Victor Rădulescu, dr. Iosif Körner, Victor Onișor, Eugen Barbu, Ing. Iustin Nicoară, Ing. Ilieș Coriolan, dr. Muntean Louis, dr. Florian Cocian, dr. Cuza I. Surdu, Druga Gheorghe, Nan Elexe, Oana Alexandru, Wonesch Maximilian, dr. Teofil Dragomir, dr. Keusch Mihai, dr. Coriolan Russu, Iuliu Morar, Iosif Ilea, Simion Ciorteș, dr. Constantin Hada, Ioan Giurgiu, Ștefan Pinteș, Ovidiu Popescu, Vasile Roșca, Gheorghe Tarină, Andrei Russu, Enea Hulea, Ioan Maxa, Alexandru Oltean, Valer I. Moldovan, Ioan Popa, Inginer Bosdoc, Liviu Russu, Sabin Anca, Aurel Mureșan, Vasile Chirtoș, Ilie Popa, dr. Victor Petean, Aurel Stoica, Ioan Martaloga, dr. Tudor Dan, (Bistrița-Năsăud), Gheorghe Tite, Vasile Bell, Victor Belciug, Gheorghe Cadar, Romul Nagy, Aurel Buteanu, Ionescu Ioan, Victor Bochiș, Eugen Moga, dr. Pavel Gălan, dr. Ioan C. Cadariu, Coriolan Broșteanu, Gheorghe Berariu, Alexandru Milovoi, Traian S. Covaciu, Virgil Salvan, Ion Călușeriu, Augustin Pop, Zeno Rozvan, V. I. Pop, dr. Victor Marcu, Romul Stăncel, Adrian Zach, Emil Tâmaș, Lupuțiu Ioan Gheorghe Cosmuța, Eugen Filip, Demetrie Ciocnea, Octavian Ciocnea, Marius Pop (Năsăud), Inginer Ioan German, Petru Păicuț, Sabin Baciu, O. Balint, Alexandru Șotropa, Gheorghe Erdélyi-Ardeleanu, Remus Cioflec, dr. S. Oroș, Emil Neamțu, Gerge Suciu și și alți zeci de aderenți sosiți în ultimul moment.

Adeziunile și toate comunicările se vor adresa dlui dr. Emil Pop, Cluj, Calea Regele Ferdinand No. 36-33. Etaj II, camera 48.

Glasul generației tinere

Glasul de chemare al generației tinere clujene din 5 Aprilie 1926 prin care chiamă la luptă toate forțele vii ale acestei generații, străbătând din mandsarda studentului lipsit, până la coliba năcăjtitului țaran, — până la talpa țării — a trezit și înviorat sufletele blânde și îndelung răbdătoare a tuturor Românilor.

Primirea și viul resunet ce l'a avut nu numai în largile masse ale tinerimei dornice de o mai bună rânduială în țară, a desmintit în mod categoric justea rezolvării misterioase a crizei de guvern, înfăptuită prin o eclipsare ciudată a tot ce era sigur — în surpriză, atot ce era natural — în lipsit de logică, — a tot ce era spre o liniștire generală a mult încercatei Națiuni — spre o zbuțumare continuă, a cărei sfârșit nimeni nu-l poate prevedea.

O voce misterioasă, o poruncă sfântă a strămoșilor noștri, cari vieți întregi au suferit pentru înfăptuirea idealului național ne-au dat pe buze glasul chemării, — iar nesfârșitele epizoade înălțătoare din trecutul nostru au făcut să se cristalizeze în noi ideile ei.

Glasul chemării este manifestarea unei adânci revolte morale ce o simte tinerimea față de neobișnuitele soluții politice, este înfierarea atitudinilor păcătoase și este chemare la luptă față de ideologiile vechi, cari secătuesc toate energiile țării.

Lupta ce am deschis-o în contra a tot ce este concepție îngustă, sectară, bizantină va fi încununată de inaugurarea unei epoce de premenire a forțelor vitale — de înfrângerea totală a unui spirit și sistem inconștient și retrograd, care azi zi de zi ne apropie de mormânt.

Este natural ca orice inițiative noi să se găsească în față cu o coalizare a tuturor micuțelor bisericuțe sectare și a tot ce poate produce un politicianism de camarilă obscurantistă în scop de a-și salva miopa și din punct de vedere național absolut nejustificata ei existență.

Sistemele politice moștenite — cu puține excepții, — și cele create sub înălțătoarea flamură a reunirii tuturor Românilor, caută să zdrobească cele mai frumoase însușiri omenești: caracter, solidaritate și moralitate în viața de Stat, — creind în politică caravana nesfârșită a sufletelor venale, a transfulgilor tuturor căpătuțiilor și oscilațiunea revoltătoare a hibridelor convingeri, dictate de oportunismul politic.

Nu este secret, că întreaga suflare românească, chiar în baza acestor însușiri superioare, aștepta mântuirea Țării dela Ardeleni, — pentru că e cert, că aceștia au păstrat mai mult din mândria, îndârjirea, constanța și chibzuiala dacică.

Trădarea nu este nici însușire română, nici dacică, ea este creația oportunismului, iar trădătorii sunt pretutindeni stigmatizați.

Prin decăderea moralității în viața

publică trădătorii la noi își crează piedestal de onoare și mărire siluind țara și neamul spre închinare lor.

Intrebăm: cine mai are încredere în acest tembelism fără sfârșit a măștilor fără suflet puse în slujba Janusului multicepal a politicii liberale?

Noi reprezentăm antiteza ideologiei politice învechite și împotmolite în pasiunile personale și dorul de parvenire; — pentru că aceste principii bazându-se pe înalta idee a fraternității — au produs discordie între fiii aceluiași neam, bazându-se pe ideea egalității — au creat o restrânsă clică a celor preferiți și favorizați, bazându-se pe ideea libertății, au introdus un regim de libertate

fictivă, neliberă, capricioasă — o libertate de bun plac.

Noi luptăm pentru desăvârșirea unității morale și naționale a Neamului Românesc; luptăm pentru instituirea unui sistem cinstit și leal de cooperare, în care energiile de muncă și producție se aparțină întregii națiuni, — în fine noi luptăm pentru zdrobirea acelor multe și mici bisericuțe sectare citadelele politice imorale, — fără nici un regret vom distruge barierele, cari cu deasila ne ține în acest mediu înăbușitor și sufocant numai în interesul meschin al trădătorilor, transfugilor și anonimilor politici.

Glasul de chemare bate în poarta inimii fiecărui Român cerând intrare, — cine-l va primi, va fi un ostaș în rândurile noastre, — cine nu-l primește, să știți, e dușmanul nostru.

Cluj, la 16 Aprilie 1926. Dr. E. P.

PREFATA VICTORIEI

— Un bătrân, despre tineri —

Neașteptata deslegare a crizei politice, prelungită în chip anticonstituțional de dictatorul dela Florica, a scos la suprafața vieții publice balele impure ale atâtor nevertebrate etice, cari până mai eri jurau în numele dlui Iuliu Maniu, pentru ca astăzi să-l părăsească, fluturând în văzul mulțimei considerații ipocrite de tactică infailibilă. Au vorbit corifeii trădării. Toată țara i-a auzit. Ce lamentabile scuze! Ce băguieli! Ce potop de fățarnicii! Ce comică înșirare de idei fără cap, fără coadă și fără șir, pentru ca să dovedească că viitorul țării și fericirea Ardealului atârână de soluțiile pe care ei le vor descifra din mirosul fripturii!

Fără îndoială corifeii dizidenților din partidul național au dat o lovitură sângeroasă, pe care țara aceasta anonimă dornică de o nobilă cărmuire, n'a merit-o. Și dl Goldiș oricât își va spăla mâinile murdare de trădare în ligheanul principiilor, nu-și va putea șterge niciodată pata respingătoare. Să înfigi stiletul pe la spate în prietenul tău cu care o viață întreagă ai luptat și care te-a ajutat și în același timp, să îți în mână stângă biblia, aceasta numai puritate morale nu dovedește.

Și când zăpăceala a pus stăpânire pe sufletele dezorientate, când defectiunile, ce-i drept sporadice, își scoteau fără pudoare capul în birourile ministerelor, când târgul de conștiințe s'a pornit cu surle și fanfare, când unii își vedeau conștiința cum ai vinde un coteț cu porci cu tot, când panica demoralizării a zguduit încrederea tuturor în cinste, în legalitate, în viitorul acestei țări nenorocite, cărmuită de atâția ani de haita pungașilor și cocotelor, 300 tineri ardeleni, că răspuns la sfidarea fără seamăn aruncată țării, și-au mobilizat resursele morale, fecundând spiritul public cu un val de tinerețe de superioară chezășie morală.

Tinerii aceștia n'au venit să ceară partidului național nimic. Nici slujbe, nici recompense, nici făgăduieli. Au ră-

sărit spontan ca ghioceli de primăvară, când soarele își varsă mai cald razele, pentru ca să reînvioreze rândurile partidului național, demoralizate o clipă de unda incertă a veștilor demoralizante.

Tineretul, această resursă de înaltă moralitate, cu instinctul lui sănătos a sesizat primejdia materialismului degadant, din care și-a făcut catechism părintele Lupaș. Cu viziunea realității, disciplinată de simțul moral nealterat, în mijlocul chiotelor victorioase ale trădătorilor care-și culeg principiile dintr'un blid de linte, tineretul a adus omagiul inimei sale intransigenței morale, încarnată luminoasă în dl Iuliu Maniu, ironizat, batjocorit, terfelit, pentru că niciodată în viața sa n'a căzut la învoială cu destrăbălarea împrejurărilor, nici sub contele Tisa, nici sub trântorul Brătianu.

Tinerii aceștia, cari s'au înșirat sub faldurile drapeului partidului național, par a improviza un colț eroic din luminisul revoluției dela patruzeci și opt. Și atunci băiețandri cu profilul îndrăzneț au încununat luptele tragice ale Moșilor cu razele unei ideologii nouă, dându-i aureola unei lupte cu obiectiv politic precis.

Tinerețea, rezervoriul acesta neîntinat de energii, tinerețea generoasă a fost totdeauna o solie a biruinții. Ea niciodată nu și-a strigat entuziasmul în tihna ceasurilor, ea și-a dovedit existența la răscrucea primejdiilor.

Și acum când prostituatele conștiinței au umplut arena cu zgomotul lor strident, acum când aceste cocote își afișează buzele cu ruge și principiile fardate de trădare, rolul purificator al tineretului persistă cu o superioară semnificație.

Iată de ce, cu toate aparențele potrivnice, cu toată clamărea vulgară a nemernicilor, azi, după victoria lor strălucită, toate nădejțile ne sunt îngăduite.

Ioan Moldovan.

De ce și cum pornește la drum „Chemarea“

Intenționam să scoatem „Chemarea tinerimei române“ începând cu ziua de ieri, 16 Aprilie, ca ziar bisăptămânal și independent de ziarul „Patria“. În acest sens am și înaintat acum vre-o săptămână, cererea noastră, însoțită de toate actele necesare autorităților în drept.

La primăria orașului și prefectura județului cererea noastră a fost rezolvată numai decât fără nici o rezistență, și nu ne îndoim că și autoritățile militare ne-ar fi dat aprobarea lor fără nici o discuție.

Intre autoritățile cari trebuie să-și dea înalta lor aprobare însă este din nefericire și Prefectura poliției. Aici am întâmpinat nu numai rezistență, dar am constatat și o mare doză de reacredință la conducătorii acestui oficiu.

Prefectul poliției dl O. Gritta, este plecat când la București, când în provincie pregătind propaganda electorală pentru guvern, iar directorul prefecturii poliției, dl Andreescu spune că nu are nici o latitudine de a rezolva actele în curs. (În felul acesta credem, că dl Andreescu, nu mai are nici o rațiune de a fi funcționar al Statului într'un oficiu unde însuși dsa declară că nu are latitudinea de a rezolva acte.)

În felul acesta s'a crezut posibilă amânarea apariției noastre. Se vede că instrucții primite din centru au găsit ecou cald în sufletele polițaiului din Cluj, care și până acum a dat destule dovezi că e cel mai plecat slugă al tuturor persoanelor politice, dela cari a primit vre-un oscior de ros și nu ne mirăm, dacă azi sub guvernul format din toată drojdia politică a țării, d-sa se găsește în apele lui.

Totuși noi apărem. Haina de foaie volantă nu ne este neîncăpătoare pentru avântul nostru. Forma nu poate omorâ sufletul.

„Chemarea tinerimei române“ este tribuna tineretului intelectual din Ardeal este câmpul de bătaie al unei noi generații care vrea să ducă o luptă acerbă pentru a spăla rușinea de pe obrazul Ardealului, umilii și batjocorit.

Formula noastră e simplă și aceeaș pretutindeni. Vom fi terorizați? Continuăm lupta!

Ni se va confisca gazeta? Continuăm lupta! Vom fi arestați și maltratați în mod abuziv? Urmăm cu îndârjire lupta până în ultimul ceas.

Preferim să cădem cu toții pe bariadele cinstei politice și a democrației, decât să ne plecăm capul în mod laș ghilotinei politice și morale ce ni s'a ridicat în România.

Noi mergem înainte, căci suntem siguri de victoria noastră.

Pp.

**Răspândiți
„Chemarea Tinerimei“
După ce citiți această foaie
volantă dați-o altuia!**

Răspunderea dlui Mihalache

Asistăm în momentele acestea la o precipitată acțiune politică a tuturor partidelor. Se pare că o nebulositate haotică împiedică pătrunderea privirilor scrutătoare spre lanțul causal al acestor evenimente. Se pare că plutim în vârtejul provocat de șuvoaie de apă cari nu știm de unde vin, și unde merg.

Totuși, dacă ne desbrăcăm de patimile ce ne înlănțuiesc în mod firesc, de prejudecăți și procedăm la calma analiză a situației, vom descoperi în haosul de astăzi conturul bine definit al luptei alor două principii politice distincte. Deoparte este reacționismul conștient de slăbiciunea sa, dar luptând cu mijloace puternice și dispunând de întreg arsenalul de arme întrebuintat cu perfidă abilitate de emisarii ideologici ai Constantinopolului împăraților bizantini, de altă parte căutarea de sine nervoasă, a unei democrații care pare inconștientă de rosturile și datorile ei imediate. Deoparte partidul liberal și prelungirea lui firească, partidul neoliberal (ca să întrebuintăm numele lui doctrinar, nu cel ce își are origina în fluturarea reclamagistă a unei defuncte popularități a șefului: gen. Averescu, supralicitat astăzi de caricatura lui Mussolini: Oct. Goga) iar de altă parte partidul democratic, cu program așezat pe punctul de vedere al armoniei și armonizării claselor sociale: partidul național și partidul democratic, de clasă, partidul țărănesc.

Partida reacționară, conștientă de slăbiciunea sa, repetăm, încearcă stărpirea partidelor democratice sau anihilarea lor pe un timp foarte îndelungat, prin politica isvorăită din principiul: divide et impera.

Sub acest unghiu trebuie să privim campania de distrugere a partidului național, pornită cu atâta furie, precum și bunăvoința momentană arătată de aceiaș tabără față de gruparea țărăniștă. Obiectivul imediat al reacționarilor este partidul național, pentru că acest partid actualmente este mai aproape de posibilitatea de a lua cârma țării, decât partidul țărănesc. Partidul național trebuie distrus acum. Iată ținta imediată a partidelor reacționare, la care, exploatand faptul că forțele democratice par inconștiente de datoria lor imediată, încearcă să cointerezeze și partidul țărănesc, scutit de atacuri în mod provizor, pentru a putea fi distrus imediat după ce pericolul mult mai iminent care-l formează partidul național, va fi înlăturat.

Când aceasta este situația s'ar impune forțelor democratice ca un imperativ categoric, strângerea rândurilor și doborârea adversarului comun. În loc de aceasta congresul partidului țărănesc din Cluj ne-a convins că urmărește cu totul altceva: simplificarea vieții politice, nu la două grupări democratice, ci la una reacționară (partidul liberal) și alta democrată (partidul țărănesc).

Domnul Ion Mihalache când a formulat acest principiu, a deriat dela atitudinea firească ce s'ar fi impus partidelor democratice. Prin îndreptățirea existenței partidului liberal dsa a făcut aproape o capitulare în fața unui partid care nu-și are rostul în România modernă.

Dar dl Mihalache atunci când la congresul partidului țărănesc a refuzat mâna întinsă de partidul național a mai dat dovadă că din cine știe ce motive renunță la posibilitatea venirii la putere prin alegeri, a unui guvern național țărănesc. Ori, dlui Maniu i se reproșează de către țărăniști chiar o pretenție „politică a mâinilor libere”, care ar fi cauza parțială (a recunoscut-o și dl Mihalache că la nevenirea la putere a guvernului național-țărănișt au contribuit și alte motive decât refuzul dlui Maniu de a prezenta Suveranului o sin-

gură listă de guvern) pentru că avem azi un guvern Averescu.

Intrebarea este: și-a dat dl Mihalache seama că prin acest gest de refuz a mărit enorm posibilitatea victoriei în alegeri a guvernului Averescu?

S'a gândit dsa că va avea de purtat dsa și nu altul, răspunderea pentru că țara va ajunge timp de patru ani la hațărul unor guvernori reacționari?

S'a gândit că tot dsa va purta răspunderea consolidării definitive a partidelor reacționare (se vorbește de pe acum de cele două partide de guvernământ: liberal și neoliberal) și a înfrângerii democrației?

S'a gândit că tot dsa va purta răspunderea pentru zguduirile ce s'ar provoca prin o reacțiune violentă a poporului împotriva exploatarii reacționare?

S'a gândit că tot dsa va purta răspunderea — în caz de r-uşită a planurilor oligarhiei — pentru desființarea de acum a partidului național și pentru desființarea ce va urma imediat a partidului țărănesc?

Domnul Ion Mihalache în momentul când s'a decis pentru pasul și declarațiile făcute, trebuia să se gândească cu câtă greutate vor apăsa pe umerii dsale toate aceste răspunderi. Trebuia să cumpănească interesul democrației, și nu acel al câtorva membri ai partidului țărănesc din Ardeal, cari nu s'au putut ridica peste interesul personal și în apărarea lui au defilat la Congresul din Cluj, debitând uniform fraze, sub misterioasa putere a unui resort nevăzut, dar existent, mânat de o rău înțeleasă patimă politică.

Iar dacă mâinei întinse cu prietenie, dl Mihalache va ști totuși să-i răspundă la fel, va însemna că democrația românească a găsit calea adevărată ce trebuie să o urmeze în aceste clipe când exterminarea ei se rmărește cu atâta asiduitate.

Carpe diem

„Fripturiștii“

„Fripturiștii“ sunt niște jivine noi, moderne și necunoscute până acum în regnul vegetal și animal. Apariția lor a dat mult de gândit. În fine, după linișirea apelor — vorba cucernicului popă — sau putut stabili următoarele:

„Fripturiștii“ se nasc în mlaștina politico-constituțională Plămădeala lor se face în casa Porcului Ei apar exclusiv în viața politică. Desvoltarea totală se întâmplă foarte rapid și în timpul nopții. Cei cari se desvoltă atât de repede se numesc miniștrii fripturiști. Cei cari se desvoltă mai încet devin prefecți, subsecretari de stat sau simpli deputați fripturiști. Acești din urmă formează sub-specia și sunt mai mult ciolanști, chemați la resturi. Toți la un loc aparțin unei rase politice aproape dispărută: rassa *averescianilor* — întreaga rasă aparține clasei paraziților. Unul cu ochii de broscol liuc e parazit filo-antisemitic Bl-ink, șeful cu cioc e parazit al familiei Brătianu, iar împreună cu toții sunt paraziții țării Ei nu sug sânge, ci sudoarea cetățeanului sub formă de bilete ale Băncii Naționale. Acestea le atrag prin trombele numite fotolii ministeriale, etc.

„Fripturiștii“ se zice că trăiesc în deosebi în țara numită România-Mare. Aceasta — zic ei — fiindcă au luptat pentru idealul național, însă n'au tras încă foloasele, s'au după teoria altora, fiindcă românul e sire de sclav obișnuit să-și încovoae spinarea sub orice jug. Adevărul e că „ei se jertesc“ pentru dragutul de Ardeal, în fotolii de miniștrii. Așa însă, că din jertfa lor s'a răsarat castele Firește proprii și situație poetică.

„Fripturiștii“ au formă de om. Aceasta însă numai pentru a induce în eroare. În fața de plămădeală și transformare ei perd conștiința, perd principiile și orice simț de morală. Iată de ce devin animale cu formă de om. În special morală li se distruge cu totul. O garanță mai mult că vor opera bine. Ei se declară moralști. Aceasta însă nici ei n'o cred.

„Fripturiștii“ pentru a semăna oamenilor și pentru a se deosebi între ei, poartă și nume civile. Numele de familie, îl poartă numai pentru a-și face de rușine strămoșii și pentru a se distinge urmașii lor de alți oameni. Numele lor e popular și popularizat de oamenii de bine în țara numită mai sus. Popularizarea se face pentru a speria pe alții ca să i urmeze. Morală publică și opinie publică a țării a renunțat să i numească individual. De aceea li s'a dat un nume colectiv și care se nimereste pentru toți, ei se cheamă: *trădători*.

La acest nume însă ei nu răspund.

Dr. Averescanus

zoolog politic.

Adeziunea tinerimii din Tg.-Mureș

Chemarea voastră e glasul de foc al îndureratului suflet românesc de pe aceste plaiuri. Am simțit de mult muncile chinuitorului gând care ne înfioară în fața prăpastiei ce o deschid cei cari precupețesc și cele mai sfinte fibre ale viitorului nostru ca neam și pentru cari aspirațiile și durerile reale ale instinctului de conservare sunt numai fraze goale, pentru cari totul este de vândut și cumpărat în această cetate vecinică a visurilor noastre seculare.

Noi — cei ce călcăm în urmele sfinte ale sbuciumaților tineri canceliști din glorioasa generație de luptători dela 48 — am simțit la fel, dar n'am avut tăria să desvelim ușa negrului abiz spre care simțeam că ne împing cioclii vieții noastre publice.

Speram încă în robustul suflet al neprihăniților noștri luptători. Când venalitatea a euprins însă și uscăturile mândrului nostru codru, să nu-și inchiupie nimeni că aceste uscături morale vor fi în stare să ne vestească elanul și văjnicia dorului de luptă pentru asanare și înviere.

„Biruința“

Sub acest titlu a apărut în Cluj al doilea — și probabil un ultimul ziar averescan.

Timp de patru ani de opoziție, averescanii erau desființați sub raportul presei.

După falimentul tragic al „României“ din 1922 — când și tipografia a trebuit să treacă în mâinile evreilor László și Rados (târgul i-a încheiat dl Goga), îmbogățiții „binefacerilor“ guvernamentale din garnitura ministerială Averescu seria I, au înțeles să închidă pungile. Au riscat câteva sute de mii pentru „România“, însă numai în vederea alegerilor și în speranța de a storce câteva mandate. Afacerea era bine ticluită. Două sau trei mandate de ar fi stors proprietarii fostei „României“ și toate „jertfele“ erau acoperite. Se știe ce însemna un scaun de deputat, în cărdășia liberalilor. Dar voința alegătorilor, cu tot concursul liberalilor i-a șters din rândurile aleșilor. Interesul propriu astfel pierdut, „România“ a sucombat în 24 ore. Buzunarele doldora de guvernarea din trecut s'au închis și doar banchetelile noastre, viața așa cum li-o cunoaștem a unora dintre foștii și actualii miniștrii, dacă mai dovedeau, că sămânța aurului nu li s'a uscat. Probleme politice, chestiuni economice sau culturale interese ale Ardealului — și îndeosebi interese ale Ardealului — pentru ei n'au existat, o lățcaie din avutul lor pentru acestea n'au cheltuit. Doar dl Goga dacă mai jirăia pe o coardă, ca un greer într'un colț de castel prăbușit al averescanismului. Firește însă, cu fondurile dlui Duca. Incolo? Mușenie!

Și acum deodată: dl Goga angajează procurist la „Țara noastră“; partidul scoate ziar zilnic: „Biruința“; dl Goldiș plătește scump o „Dacie“ ca să-i răspândească moralitatea pestilențială și toți la un loc au tăbărat cu declarații, interviewuri, articole și principii de nouă fanare.

De unde atâta dor de muncă pentru „interesele Ardealului“, de unde atâta zel și desinteres și îndeosebi de unde fondurile?

Desinteresul și programul de fericire? Cunoaștem rețeta. Într'o noapte de insomnie s'a ticluit patenta Hodoș și Ardealul a fost descoperit ca o „colonie“ abrutizată. De cine? De liberali numai. Dar în patru ani de colonizare, când și de câte ori s'au ridicat contra „colonizării Ardealului“ acești mercenari plătiți ai condeului sau averescanii din convingere? Abia acum se descoperă durerile Ardealului? Desigur. Pentru a le storce voturile se cântă alegătorilor mai bine ca'n lăuta lui Lae Chioru. Sistemul e al evreilor & Kahane și Grünfeld, cari caută iredentă maghiară, pentru a-și râde în pumni de prostia unguirilor plătitori.

Suntem alături de voi, intrăm ca razim și ucenici în lupta sfântă, dornici a contribui și noi la scuturarea paraziților, la sdrobirea călbezilor, la amuțirea hieneelor și la refacerea morală și națională a României.

Chemarea voastră e porunca sfântă a strămoșilor!

Nu vom înceta a lupta sub faldurile gloriosului steag al partidului național până vom stărpi și alunga pe toți demagogii și vânduții din viața publică a mândrei noastre țări.

Tg.-Mureș, la 11/IV 1926.

Cu frățescă dragotțe:

Dr Iov Roman	T. Pașca
George German	Ioan Mumu
Ioan Z. Popa	Dr Brăfăleanu L.
Dr Remus Pop	Dr Enea Popa
Dr Iulius Ghila	Dr Ioan Petruția
Iuliu Birtolon	Valer Mărgineanu
Augustin Nilca	Dr Gavril Muscă
Ioan Cioloca	Dr Ioan Luca

Victor Boros

Fondurile? Ce întrebare naivă. Dar ce ochi de contribuabil pot străbate în cutele fondurilor secrete pentru a vedea în ce mâni se strecoară. Din banii tuturor contribuabililor se aruncă de-vize, se alimentează pofte pentru ridicarea Ardealului contra țării mume și se propagă ura între frați. Iată cum „Biruința“ e simbolul decăderii politice și organ de infecție și prostituire morală. Păziți-vă de ea!

Adeziunea tinerimii din Turda

Tinerimea Română din Turda înferează atitudinea trădătorilor, aderează întru toate la chemarea dvoastre publicată în Patria Nr. 75 din 8 Aprilie 1926.

Dr Coriolan Russu, Iuliu Morar, Iosif Ilea, Simion Ciortea, dr Constantin Hada, Ioan Giurgiu, Ștefan Pintea, Ovidiu Popescu, Vasile Roșca, Gheorghie Tarină, Andreiu Russu, Enea Hulea, Ioan Maxa, Alexandru Oltean, Valea I. Moldovan, Ioan Popa, Inginer Bosdoc, Liviu Russu, Sabin Anca, Aurel Mureșan, Vasile Chirtop.

O FABULĂ

Lupul, Cotoiul și Ursul

Întâlnindu-se Cotoiul cu Lupul, țifzise: — „Se poate ca domnia ta, Lupul, să fii prieten cu Ursul? Nu vezi, că e un incapabil!“

Doar nici urla nu știe; pe când domnia ta... Mai încape vorbă?

De altfel domnia ta ești singurul animal capabil de hotărâri fulgerătoare!

Sprijinul Mățelor îți este asigurat!

Jos cu Ursul; trăiască Lupul!

Între noi rămâie vorba, și Vulpea spune că așa e bine!“

Plin de mândrie Lupul răspunse:

„Ai dreptate cumetre!“

Chiar acuma e clipa potrivită, căci Ursul e obosit de luptele grele ce le-ă avut cu atâtea dobitoace șirete și puternice.

Haid! Pe el!“

Și cei doi tovarăși porniră spre viuzina Ursului.

Ascunsă după un copac Vulpea privea spre peșteră, din care se auzea, amestecat în larma unei bătaii, câte un mieunat dureros, câte un urlet, și din când în când câte un mormăit.

De odată se făcu liniște. În gura peșterii apărură Ursul, puternic, masiv și aruncă două trupuri diforme cât colo: Cotoiul și Lupul.

Vulpea văzând asta, ieși din desis, îl salută pe Urs reverențios și zise:

„Bine ai făcut, că ai stărpit aceste dihanii netrebnice. Să-ți dea Dzeu multe zile de domnie pentru binele nostru“, și ploconindu-șe adânc, șopti cu ciudă printre dinți: „Socoteala de acasă nu s'a potrivit cu socoteala din târg“.

M. V. V.

Frământările din sânul guvernului

Concubinajul politic sugerat de camarila liberală și înfăptuit de dl Goga cu concursul unor înalți prelați n'a întârziat să-și dea roadele. Chiar din primele momente ale constituirei cabinetului Averescu aveam impresia că ne găsim în mijlocul unei haotice burse de valori, ca apoi să ne trezim într'un teatru de marionete. Acum când „tracțiunile” urmează a fi decontate, văd și unii și alții cât de greșită a fost „speculațiunea-typ” sopțită de agentul Al. Coostantinescu P. Valorile negociate s'au dovedit ca fictive și de ordin pur speculativ, căci cei cari credeau că prin cumpărarea trimității Goldiș—Ledădatu—Lupaș au achiziționat și masele electorale ardelenesti, s'au înșelat amar, aceștia din urmă neaducând cu ei decât pleava Transilvaniei.

Acțiunea trădătorilor neproducând imediat efectul așteptat, ei se găsesc azi într'o splendidă izolare atât în Ardeal cât și în guvern. Dându-și seama de situația lor tragicomică de generali fără trupă, ei trebuie să îndure din partea patronului toate umilințele cunoscută și rezervate pentru viitor. Incursiunile continue ale dlui Goga în sfera de activitate a miniștrilor instrucției, artelor și cultelor, au reușit să nemulțumească adânc pe dnii Goldiș și Negulescu. Ultimul cu o vechime mai mare în partidul poporului a mai avut curajul să reacționeze, până când dl Goldiș se mulțumește a fi „gripat” și face pe superatul la Arad. Gazetarul Goga a introdus în polemicile lui cu „bătrânii” noțiunea „tabu” și o aplică azi față de colegii săi la orice pas. La fel cum toată gestiunea miniștrilor este controlată de dl Lepădatu, așa și interviurile membrilor guvernului sunt cenzurate de șeful cabinetului. Trancu-lăși imitând pe colegul său dela interne, deasemenea își permite imixtiuni la industrie, comerț și finanțe. Cu un cuvânt o admirabilă armonie în sânul guvernului, ca să nu mai vorbim de acțiunea de subminare a averescanilor nemulțumiți. Scândările proiectate la diversele departamente, crearea de posturi onorifice și sinecure, toate dovedesc cât de mulțumiți sunt credincioșii generalului.

După cum aflăm, se proiectează imediat după terminarea alegerilor o largă remaniere și este vorba ca dl. Titulescu să ia locul dlui Lepădatu, iar ultimul să fie trecut în controalele „foștilor miniștrii”.

Ruptura dintre goldiștii și averescanii din Cluj

Partidul așa zis al poporului trece prin grave frământări interne. Averescanii vechi, dnii Prie, Elie Dăianu și prietenii lor politici din Cluj, dela început au refuzat orice contact cu neofii politici cari s'au adunat la mirosul „fripturii”. Campania a început, dar fără participarea goldiștilor. Consfătuirile intime deasemenea se țin tot fără participarea celor patru „fripturiști”.

Averescanii „originali” din Cluj nu privesc cu ochi buni acțiunea „fripturiștilor” din Cluj, întrucât — după cum ne-a declarat un fruntaș averescan de aici —, noi cei vechi am muncit și continuăm și azi să muncim cu aceeași asiduitate pentru partid, și nu putem înțelege, ca alții cari de câțiva ani n'au făcut altceva, decât să păzească din umbră răsăritul soarelui să beneficieze de munca (?) noastră.

Aceste declarații credem, ilustrează indeajuns „idealismul” voiajorilor politici din Cluj și de aiurea.

Intr'adevăr atât guvernul cât și întreaga tabără averescană se găsește într'o puternică fermentație și par o combinațiune chimică în status nascendi, în care toate moleculele par revoluționate până la găsirea echilibrului.

Cert este că lupta cea mare se dă între dl. Goga și Goldiș, lupta pe viață și moartă pentru hegemonia în Ardeal, și din care desigur dl. Goldiș va eși înfrânt.

Se așteptăm doar' trecerea alegerilor.

Tinerii cari au aderat la Chemarea din fruntea acestui ziar, sunt taxați în cercurile fripturiste oameni fără simț politic, pe motivul că s'au înscris în partidul național într'un timp când n'aveau speranță să ajungă la guvern.

Dacă simțul politic pentru acești domni înseamnă olexcitații factive, provocate de fripturile politice, declarăm că noi nu le avem pentru nici un soi de asemenea fripturi.

În acest înțeles intradevăr suntem lipsiți de „simț politic”.

Un nou ziar

A apărut în Cluj un nou ziar cu titlul „Biruința”. Cum ziarul este al partidului averescan putem anunța că dacă va mai apărea și după alegeri își va schimba neapărat titlul în „Prăbușirea”.

O glumă.

Cetăm în „Prăbușirea” că un fruntaș liberal din Ardeal văzând schimbările petrecute în ultimul timp, ar fi telegrafiat la București, între altele: — „În județul nostru majoritatea partidului național a trecut cu guvernul Averescu” etc.

Tot „Prăbușirea” adaogă:

„Nu garantăm autenticitatea întâmplării, dar veți recunoaște și dvoastră că gluma e destul de reușită”.

De acord! A afirma că într'un județ din Ardeal majoritatea partidului național a trecut cu guvernul Averescu, într'adevăr numai în glumă se poate. Nu vede Prăbușirea că însuși cei trei miniștri fripturiști se feresc ca de foc a fi considerați ca făcând parte din partidul generalului cu cioc de vată?

O altă glumă

Sinistră pentru sine însuși a făcut-o dl ministru Lupaș contestând competența unui specialist în materia financiară, când se știe că dsa deși „prof. dr.” e doar profesor de istorie și doctor în filozofie, specialității nișel îndepărtate de „sănătatea publică”.

„Amenajarea meschinilor

interese personale” și dl

Silviu Dragomir

Candidul și seninul domn Silviu Dragomir, nepot al dlui Goldiș se trudește în întâiul număr al „Biruinții” să documenteze ideologic transfugăria fripturistă.

Ascultați ce spune acest candid și senin domn despre sine însuși:

„Dacă scriitorul acestor șire... ar fi căutat să-și amenajeze meschine interese personale, ar fi părăsit ceva mai demult rândurile astăzi pornite spre destrămare ale partidului național”.

Noi admitem și luăm la cunoștință,

Dela „Tinerimea”

I. Toți aderenții „Chemării” sunt rugați să-și comunice adresa precisă (și telefonul) dlui dr. E. Pop (str. Regele Ferdinand) sau să și-o depună în cutia de scrisori din localul clubului, pentru a li-se putea face comunicările necesare.

II. Toți aderenții „Chemării” aflători în Cluj sunt insistent rugați a trece Miercuri 21 Aprilie la ora 6 p. m. pe la Club (str. Regina Maria 11) pentru a se discuta măsurile importante ce urmează să se ia.

+ Vasile Stroescu

La mormântul generosului boer moldovean tineretului român se închină cu toată sinceritatea sufleteilor curate.

Astăzi când târgul de conștiințe e în plină înflorire, dispariția omului drept care toată viața lui a fost o pildă vie de cinste, ne îndure rează adânc.

Fie-i țărina ușoară!

FRIPTURI

Simțul politic

că dsa a așteptat destul, „timp de opt ani... fără a cere nimic”, admitem și că în sfârșit trebuie să-și vadă și de „interesele personale meschine”, pe cari dacă n'a căutat să și-le amenajeze mai demult, a crezut oportun să o facă acum, când e în situația fericită de a fi nepot de ministru.

Nu putem însă admite afirmația dsale, că rândurile partidului național merg spre destrămare, bineînțeles în afară de cazul, că dsa vorbește de gruparea din jurul dlui Goldiș, care pare ni-se se numește pe sine partid național fripturist.

Dacă e vorba de această grupare suntem nevoiți să-l credem pe candidul domn Silviu Dragomir, căci făcând parte din ea, e în măsură să cunoască intimități, pe cari noi nu le putem ști.

„Oportunism vulgar”

Acelaș candid și senin nepot al dlui Goldiș, în acelaș articol din „Prăbușirea” spune, că „un oportunism vulgar stăpânește tabăra foștilor mei comilitoni” adică tabăra partidului național. Așa dar, cei ce au rămas credincioși principiilor lor sunt stăpâniți de oportunism vulgar!

În acest caz beneficiarii fripturii sunt cei mai idealști oameni.

Iată o concluzie care merită să fie popularizată.

Suntem curioși să știm ce ar zice cel mai de jos sătean din satul dlui Silviu Dragomir de această logică a moralității politice.

Și mai suntem curioși să știm dacă dsa ar putea suporta judecata acestuia fără să roșească? Bineînțeles, dacă încercarea s'ar face acum, căci îndepărtându-ne prea mult de data renunțării dlui Dragomir la „oportunismul vulgar” al opoziției, ne-am putea pomeni, că dsa a devenit unul dintre aceia, cari nu mai au învechitul obicei, al roștului.

Judecata unui țaran

Am întâlnit în piața Clujului un țaran din împrejurimi. Am intrat în vorbă cu el, și l'am întrebat dacă știe despre ultimile întâmplări politice.

Știa despre toate, chiar și despre „gruparea” Goldiș. Fără să manifeste nici un sentiment, l'am rugat să-mi spună ce crede: au făcut bine sau nu aceștia trecând la guvern.

— Domnișorule — fu răspunsul — io știu că cei ce se lapădă de ai săi pentru un blid de linte cu atât mai mult se vor lapăda de durerile poporului. Căci pe prețul durerilor poporului se dau măriri, și oamenii aceștia se vede că se fac și luda pentru măriri.

Iată în câte-va cuvinte simple o admirabilă lecție de morală politică acărei semnificație vor înțelegeo oare fripturiștii?

Inteligență averescănească

„Prăbușirea” în al doilea număr se încumetă să ne dovedească, că știe numără și articulează îngâmfat: unu, doi, trei...

Uici se oprește... Se vede că în clasele primare, autorul nu și-a dat silința să învețe mai departe seria numeralelor.

Pe ziua de azi le dăm întâia lecție: după trei domnilor, urmează patru. Patru, băgați de seamă, și sperăm, că n'o să uitați, mai ales că și numărul fripturiștilor este patru.

Fripturism feminist

O cucoană din Cluj în ajunul schimbării guvernului spunea unei prietene a ei că abia așteaptă să se producă acest act ca să poată avea automobil. „Politica de acțiune” fripturistă a obținut chiar în primele ei zile și spriginul bărbatului acestei doamne, care astfel a dat dovadă că nu e „oportunist vulgar”.

Un „oportunist vulgar”

Denunțăm opiniei publice pe un distins profesor universitar din Cluj, o autoritate în specialitatea sa, care după cum auzeam dela un foarte recent fripturist refuză cu încăpăținare să primească un secretariat general.

„Oportunismul vulgar” de care — după teoria dlui Silviu Dragomir — dă dovadă acest profesor a consternat adânc cercurile fripturiste, cari credeau, că la tentațiile mirosului fripturii nu pot rezista nici cei mai integri oameni. Crudă desiluzie!

„Nepoțelul” la cotitură

Dl Silviu Dragomir, nepotașul candid al ministrului cultelor, scrie un articol „explicativ” în primul număr al „Prăbușirii”, arătând de ce a trecut și d-sa la averescani. Articolul tinărului profesor e intitulat „la o răspântie”. Noi credem totuși, că „nepoțelul” mai de grabă s'a găsit la o „cotitură”, de unde a putut mirosi în plină voie, mirosul plăcut al „fripturii” ce s'a pregătit la grătarul generalului Averescu, cu ajutorul bucătarului V. Goldiș.

Să-i fie de bine!

Politica și biserica

În rezolvarea crizei de guvern s'a afirmat că s'a avut în vedere și intervenții venite din partea unor personalități marcante din sânul bisericii ortodoxe.

Ne amintim cu toții de o scrisoare a unui înalt prelat dată către preoții circumscripției Reghin, când dl Goga era aici candidat de deputat.

Se mai afirmă că în vederea unor noi aranjamente electorale a fost chemată la București o față bisericească cu mare suprafață în Ardeal.

Așa dar nu cazuri izolate, ci un întreg sistem de a amesteca biserica în politica militantă!

Cu toate că lipsa de energie a dlui Goldiș Ministrul cultelor a permis dlui Goga să se erijeze în factor bisericesc, subordonând problema calendarului, — care în Basarabia este o problemă națională — meschinilor interese electorale ale partidului averescan, nu ne-am putut închipui ca dsa va lăsa ca biserica să fie degradată la simplul rol de instrument politic.

Biserica trebuie să fie mai presus de luptele politice. În ea trebuie să vedem nu instrumentul de învrăjbită politică, ci instituția care ne unește prin sublimitatea ei.

Acest lucru ar trebui să fie înțeles odată.

CHEMAREA

TINERIMEI ROMÂNE

Sub acest titlu va apărea la Cluj — când poliția va binevoi să permită — un ziar bisăptămânal al tinereții grupate sub steagul Partidului Național.

IN LOC DE PROGRAM

CHEMARE CĂTRE TINERIMEA ROMÂNĂ

FRAȚILOR!

Dealungul veacurilor de robie neamul nostru, cu voința tenace a obișnuitului a urmărit o stea călăuzitoare: UNIREA TUTUROR ROMÂNILOR. Conștiința de neam și mândria de român ne-a înarmat mintea și brațul. Din viețile măcinate în lupte seculare, din sângele românilor scurs în țărâna patriei mame idealul nostru, a luat ființă. Suntem astăzi stăpâniii destinelor noastre!

Din faptul unirii am așteptat ca progresul și tăria să se înstăpânească în viața poporului nostru, am așteptat ca la porțile Orientului să răsară un Stat demn de luptele și jertfele înaintașilor, unit și înalt în viața lui de Stat, puternic înlăuntrul și considerat în afară.

Realizările întârzie însă să vie.

Scăpați de tirania domniilor străine n'am scăpat de tirania conștiințelor adulterate. Viața noastră din zi ce trece, se îmbracă în zdrențele rușinoase ale sărăciei.

Țărâna noastră, talpa țării și izvorul nesecat de energii — fără sprijin material, — încărcată peste măsură cu sarcini, brutalizată de administrație, batjocorită în alegeri, fără puțință de a-și vindice rodul muncii cum s'ar conveni, este expusă unei sărăciri continue.

Funcționarea noastră din ce ar trebui să fie, o clasă mijlocie cu o putere socială, trăiește într-o mizerie materială și fără voia ei este împinsă de mulțea la câștigarea pâinei neîndestulătoare prin călcarea conștiinței și a datoriei. Cei eșiți la penzie sunt lăsați pe drumuri cu familiile lor perituri de foamă.

Armata, fală țării și a neamului nostru, suferă de aceleași neajunsuri, trăind în mizerie și nemulțumiri.

Jaful în banul public e o dogmă, iar munca cinstită este izgonită din viața noastră de Stat. Legalitatea e numai o dorință și domnește în schimb bunul plac și abuzul. Legile se votează numai pentru a fi călcate.

Intemeiatele dorințe ale provinciilor sunt stigmatizate ca tendințe regionaliste.

Prin silnicirea în opinia masselor a deosebirilor profesionale, neexistente în crezul poporului, se sdruncină adevărata credință, se înveninează sufletele, ușurându-se munca destructivă a sectelor dușmane nouă.

În loc de legalitate abuz, în loc de cinste imoralitate, în loc de muncă dorință de căpătuială și parvenire, în loc de viață frățească, discordie și ură.

Peste tot domnește nesiguranța și neîncrederea în viitor, iar prostituirea conștiințelor în masse este fenomenul începutului de dezastru.

Autoritatea Statului este redusă la strălucirea baionetelor și abuzurilor fără sfârșit.

Fraților! Toate semnele ne arată, că trăim o epocă, ce a dus în trecut atâtea State la sbuciumări sociale, cari pe urmă au răsturnat clasele și sistemele, cari au guvernat contra voinței și intereselor masselor populare.

Ne găsim înconjurați de dușmani, deci nu ne putem permite luxul de a governa după metode, cari duc la dezastru. De vom dăinui în starea de azi, încet, dar sigur o familie a latinității își va găsi mormântul la porțile Orientului.

Noi credem însă în puterea de viață și în misiunea istorică a neamului nostru.

Am așteptat cu încrederea ca odată cu întregirea neamului să se înfăptuiască un regim democratic desăvârșit pe toate terenurile vieții publice.

În fața ultimelor evenimente politice însă, cari au izbit cu atâta brutalitate în speranțele și credința noastră într'un viitor mai bun al țării:

Nu putem sta nemișcați!

Nu putem sta cu brațele încrucișate la răstignirea neamului nostru.

Nu putem privi fără îngrijorare în fața stărilor, ce se creiază cu gândul de a se perpetua în țară, pentru că ele produc dezagregarea sufletului românesc și sapă inconștient groapa acestui neam sortit la o viață mai bună.

FRAȚILOR!

Noi vrem refacearea morală și politică a țării.

Noi vrem desăvârșirea unui naționalism integral.

În loc de agitarea confesionalismului, pentru creierea de pedestaluri și justificări politice, noi vrem o viață religioasă adâncă și armonie între confesiuni.

În loc de validitate politică prin compromisuri de conștiință și oportunism, noi vrem caractere constante.

În loc de siluirea voinței poporului, noi vrem legalitate și administrație cinstită.

În loc de alegeri prin violențe și fraude, vrem manifestarea liberă a poporului.

În loc de căpătuială politică, noi vrem validitatea elementelor cinștite din toate provinciile.

FRAȚILOR!

Generozitatea și lupta desinteresată pentru scopuri înalte a tinereții, a creiat progresul tuturor popoarelor. Noi, cari nu am militat în politică, avem astăzi datoria să intrăm în șirele luptătorilor adevărați pentru consolidarea țării. Cei cari v'ați făcut datoria față de carte și cultură, veniți să ne facem datoria față de țară.

FRAȚILOR!

Ne cheamă la datorie figurile mărețe a înaintașilor noștri, nemuritorii fii ai neamului de dincoace de Carpați, cari în vremuri grele totdeauna au știut să se jertfească pentru neam și să se pună în slujba ideilor mărețe a egalității, dreptății și a libertății.

Ne cheamă la datorie umbra bravilor români tineri și bătrâni, cari în războiul mondial s-au vărsat sângele pentru înfăptuirea idealului nostru, murind pentru libertatea și unitatea națiunii, înaintea memoriei cărora s'a închinat cu smerenie marea Adunare națională dela Alba-Iulia.

(Continuarea pe pagina II).

Veniți cu toții, tineri de bine, la luptă în rândurile noastre.

Prin unirea forțelor să dăm ajutor partidului național, ca adevărații lui conducători, cari niciodată n'au părăsit steagul, să ducă la izbândă mărețele idei, salvatoare pentru neam și țară.

Cluj, la 5 Aprilie 1926.

Dr. Cornel Anca, dr. Emanuel Anca, dr. Virgil Baican, dr. Paul Bolla, Petru Bortș, Emil Breban, Gheorghe Chișiu, dr. Iuliu Coroian, Francisc Cosma, dr. Ioan Danicico, dr. Cornel Domșa, Emil Domocos, Victor Dragos, Alexandru Elecheș, Victor Filipan, Teodor Georgiu, docent dr. Ion Goia, dr. Eugen Hațiegan, prof. Simeon Hațiegan, A. Horga, dr. V. Ilea, Emilian Iacob, docent dr. Mihail Kernbach, dr. Flaviu Laurențiu, Miron Mărie, Iosif Micșă, dr. Valeriu Micșan, Ioan Moldovan, dr. Augustin Mureșan, dr. Sabin Mureșan, Anton Mera, dr. Octavian Oniga, Emil Oțoiu, Petre P. Pașca, Pavel Pavel, dr. Ioan Pescariu, dr. Ioan Pinteș, Vasile Pinteș, Ioan Plăian, dr. Alexandru Pop, Aurel Pop, dr. Emil Pop, dr. Nicolae Pop, dr. Luiz Munteanu, dr. Liviu Pop, Victor E. Pop, dr. Adam Popa, Arghir Popa, dr. Gheorghe Popovici, dr. Ion Prodan, Guido Quai, dr. Pompei Rachișan, dr. Maximilian Săvean, dr. Ioan Sima, dr. Virgil Stan, dr. Florian Cocian, dr. Antoniu Schaum, dr. Pavel Sliarțu, dr. Liviu Telia, dr. V. V. Tilea, dr. Vasile Tudor, Alexandru Tufan, Mircea Vaida-Voevod, Nicolae Vidrișiu, Petru Vlad, dr. Alexandru Mureșan, Aurel Vaida-Voevod, Basil Ternoșanu, dr. Ioan Marta, Dimitrie Roman, Ioan Pop, Gheorghe Dragos, Ioan I. Mureșan, Iosif Bancu, V. Mihali, Traian Nașcu, Ing. Iustin Nicoară, Ing. Ilișiu Coriolan, Ing. Gheorghe Stanciu, Stoican Ioan, Petri Virgil, Nicolae Bodea, dr. Pompiliu Simonetti, Ioachim Totoianu, Nicolae Popovici, Emil Nicoară, S. Comănescu, Romul Simon, Ioan Pop, Vasile Gheție, Petran Victor, dr. Victor Rădulescu, dr. Iosif Körner, Victor Onișor, Eugen Barbu, Ing. Iustin Nicoară, Ing. Ilișiu Coriolan, dr. Muntean Louis, dr. Florian Cocian, dr. Cuza I. Surdu, Druga Gheorghe, Nan Elexe, Oana Alexandru, Wonesch Maximilian, dr. Teofil Dragomir, dr. Keusch Mihai, dr. Coriolan Russu, Iuliu Morar, Iosif Ilea, Simion Ciorteș, dr. Constantin Hada, Ioan Giurgiu, Ștefan Pinteș, Ovidiu Popescu, Vasile Roșca, Gheorghe Tarină, Andrei Russu, Enea Hulea, Ioan Maxa, Alexandru Oltean, Valer I. Moldovan, Ioan Popa, Inginer Bosdoc, Liviu Russu, Sabin Anca, Aurel Mureșan, Vasile Chirțop, Ilișiu Popa, dr. Victor Petean, Aurel Stoica, Ioan Martaloga, dr. Tudor Dan, (Bistrița-Năsăud), Gheorghe Tite, Vasile Bell, Victor Belciug, Gheorghe Cadar, Romul Nagy, Aurel Buteanu, Ionescu Ioan, Victor Bochiș, Eugen Moga, dr. Pavel Gălan, dr. Ioan C. Cadariu, Coriolan Broșteanu, Gheorghe Berariu, Alexandru Milovoi, Traian S. Covaciu, Virgil Salvan, Ion Călușeriu, Augustin Pop, Zeno Rozvan, V. I. Pop, dr. Victor Marcu, Romul Stăncel, Adrian Zach, Emil Tămăș, Lupuțiu Ioan Gherghe Cosmuța, Eugen Filip, Demetrie Cionca, Octavian Cionca, Marius Pop (Năsăud), Inginer Ioan German, Petru Păicuț, Sabin Baciu, O. Balint, Alexandru Șotropa, Gheorghe Erdélyi-Ardeleanu, Remus Ciofleș, dr. S. Oroș, Emil Neamțu, Gerge Suciu Virgil Branice și N. Botez și alți zeci de aderenți sosiți în ultimul moment.

Adezunile și toate comunicările se vor adresa dlui dr. Emil Pop, Cluj, Calea Regele Ferdinand No. 36-38. Etaj II, camera 46.

Glasul generației tinere

Glasul de chemare al generației tinere clujene din 5 Aprilie 1926 prin care chiamă la luptă toate forțele vii ale acestei generații, străbătând din măsura studentului lipsit, până la coliba năcăjitului țaran, — până la talpa țării — a trezit și înviorat sufletele blânde și îndelung răbdătoare a tuturor Românilor.

Primirea și viul resnet ce l'a avut nu numai în largile masse ale tinerimei dornice de o mai bună rânduială în țară, a desmintit în mod categoric justea rezolvării misterioase a crizei de guvern, înfăptuită prin o eclipsare ciudată a tot ce era sigur — în surpriză, atât ce era natural — în lipsit de logică, — a tot ce era spre o liniștire generală a mult încercatei Națiuni — spre o zbuciumare continuă, a cărei sfârșit nimeni nu-l poate prevedea.

O voce misterioasă, o poruncă sfântă a strămoșilor noștri, cari vieți întregi au suferit pentru înfăptuirea idealului național ne-au dat pe buze glasul chemării, — iar nesfârșitele epizoade înălțătoare din trecutul nostru au făcut să se cristalizeze în noi ideile ei.

Glasul chemării este manifestarea unei adânci revolte morale ce o simte tinerimea față de neobișnutele soluții politice, este înfierarea atitudinilor păcătoase și este chemare la luptă față de ideologiile vechi, cari secătuesc toate energiile țării.

Lupta ce am deschis-o în contra a tot ce este concepție îngustă, sectară, bizantină va fi încununată de inaugurarea unei epoci de premenire a forțelor vitale — de înfrângerea totală a unui spirit și sistem inconștient și retrograd, care azi zi de zi ne apropie de mormânt.

Este natural ca orice inițiative noi să se găsească în față cu o coalizare a tuturor micuțelor bisericuțe sectare și a tot ce poate produce un politicianism de camarilă obscurantistă în scop de a-și salva miopa și din punct de vedere național absolut nejustificata ei existență.

Sistemele politice moștenite — cu puține excepții, — și cele create sub înălțătoarea flamură a reunirii tuturor Românilor, caută se zdrobească cele mai frumoase însușiri omenesti: caracter, solidaritate și moralitate în viața de Stat, — creind în politică caravana nesfârșită a sufletelor venale, a transfigurilor tuturor căpătuelilor și oscilațiunea revoltătoare a hibridelor convingeri, dictate de oportunismul politic.

Nu este secret, că întreaga suflare românească, chiar în baza acestor însușiri superioare, aștepta mântuirea Țării dela Ardeleni, — pentru că e cert, că aceștia au păstrat mai mult din mândria, îndârjirea, constanța și chibzuiala dacică.

Trădarea nu este nici însușire romană, nici dacică, ea este creația oportunismului, iar trădătorii sunt pretutindeni stigmatizați.

Prin decăderea moralității în viața

publică trădătorii la noi își creiază piedestal de onoare și mărire, siluind țara și neamul spre închinare lor.

Intrebăm: cine mai are încredere în acest tembelism fără sfârșit a măștilor fără suflet puse în slujba Janusului multicefal a politicii liberale?

Noi reprezentăm antiteza ideologiei politice învechite și impotmolite în pasiunile personale și dorul de parvenire; — pentru că aceste principii bazându-se pe înalta idee a fraternității — au produs discordie între fiii aceluiași neam, bazându-se pe ideea egalității — au creat o restrânsă clică a celor preferiți și favorizați, bazându-se pe ideea libertății, au introdus un regim de libertate

fictivă, neliberă, capricioasă — o libertate de bun plac.

Noi luptăm pentru desăvârșirea unității morale și naționale a Neamului Românesc; luptăm pentru instituirea unui sistem cinstit și leal de cooperare, în care energiile de muncă și producție se aparțină întregii națiuni, — în fine noi luptăm pentru zdrobirea acelor multe și mici bisericuțe sectare citadelele politice imorale. — Fără nici un regret vom distruge barierele, cari cu deasila ne țin în acest mediu înăbușitor și sufocant numai în interesul meschin al trădătorilor, transfugilor și anonimilor politici.

Glasul de chemare bate în poarta inimei fiecărui Român cerând intrare, — cine-l va primi, va fi un ostaș în rândurile noastre, — cine nu-l primește, să știți, e dușmanul nostru.

Cluj, la 16 Aprilie 1926. Dr. E. P.

PREFATA VICTORIEI

— Un bătrân, despre tineri —

Neașteptata deslegare a crizei politice, prelungită în chip anticonstituțional de dictatorul dela Florica, a scos la suprafața vieții publice balele impure ale atâtor nevertebrate etice, cari până mai eri jurau în numele dlui Iuliu Maniu, pentru ca astăzi să-l părăsească, fluturând în văzul mulțimei considerații ipocrite de tactică infailibilă. Au vorbit corifeii trădării. Toată țara i-a auzit. Ce lamentabile scuze! Ce băgăuieli! Ce potop de fătarnicii! Ce comică înșirare de idei fără cap, fără coadă și fără șir, pentru ca să dovedească că viitorul țării și fericirea Ardealului atârna de soluțiile pe care ei le vor descifra din mirrosul fripturii!

Fără îndoială corifeii dizidenților din partidul național au dat o lovitură sângeroasă, pe care țara aceasta anonimă dornică de o nobilă cărmuire, n'a merit-o. Și dl Goldiș oricât își va spăla mâinile murdare de trădare în ligheanul principiilor, nu-și va putea șterge nicio lată pata respingătoare. Să înfigi stiletul pe la spate în prietenul tău cu care o viață întreagă ai luptat și care te-a ajutat și în același timp, să îți în mână stângă biblia, aceasta numai puritate morală nu dovedește.

Și când zăpăceala a pus stăpânire pe sufletele dezorientate, când defecțiunile, ce-i drept sporadice, își scoteau fără pudoare capul în birourile ministerelor, când târgul de conștiințe s'a pornit cu surle și fanfare, când unii își vindeau conștiința cum ai vinde un coteț cu porci cu tot, când panica demoralizării a zguduit încrederea tuturor în cinst, în legalitate, în viitorul acestei țări nenorocite, cărmuită de atâția ani de haita pungașilor și cocotelor, 300 tineri ardeleni, că răspuns la sfidarea fără seamăn aruncată țării, și-au mobilizat resursele morale, fecundând spiritul public cu un val de tinerețe de superioară cheazășie morală.

Tinerii aceștia n'au venit să ceară partidului național nimic. Nici slujbe, nici recompense, nici făgăduieli. Au ră-

sărit spontan ca ghiociei de primăvară, când soarele își varsă mai cald razele, pentru ca să reînvioreze rândurile partidului național, demoralizate o clipă de undă incertă a veștilor demoralizante.

Tineretul, această resursă de înaltă moralitate, cu instinctul lui sănătos a sesizat primejdia materialismului degradant, din care și-a făcut catechism părintele Lupaș. Cu viziunea realității, disciplinată de simțul moral neaterat, în mijlocul chiotelor victorioase ale trădătorilor care-și culeg principiile dintr'un blid de linte, tineretul a adus omagiul inimei sale intransigente morale, încarnată luminos în dl Iuliu Maniu, ironizat, batjocorit, terfelit, pentru că niciodată în viața sa n'a căzut la învoială cu destrăbălarea împrejurărilor, nici sub contele Tisa, nici sub trântorul Brătianu.

Tinerii aceștia, cari s'au înșirat sub faldurile drapelului partidului național, par a improviza un colț eroic din luminiișul revoluției dela patruzeci și opt. Și atunci băiețandri cu profilul îndrăzneț au încununat luptele tragice ale Moșilor cu razele unei ideologii nouă, dându-i aureola unei lupte cu obiectiv politic precis.

Tineretea, rezervoriul acesta neîntinat de energii, tineretea generoasă a fost totdeauna o solie a biruinții. Ea niciodată nu și-a strigat entuziasmul în tihna ceasurilor, ea și-a dovedit existența la răscrucea primejdiilor.

Și acum când prostituatele conștiinței au umplut arena cu zgomotul lor strident, acum când aceste cocote își așează buzele cu ruge și principiile fardate de trădare, rolul purificator al tineretului persistă cu o superioară semnificație.

Iată de ce, cu toate aparențele potrivnice, cu toată clamoarea vulgară a nemernicilor, azi, după victoria lor strălucită, toate nădejdiile ne sunt îngăduite.

Ioan Maldovan.

De ce și cum pornește la drum „Chemarea“

Intenționam să scoatem „Chemarea tinerimei române“ începând cu ziua de ieri, 16 Aprilie, ca ziar bisăptămânal și independent de ziarul „Patria“. În acest sens am și înaintat acum vre-o săptămână, cererea noastră, însoțită de toate actele necesare autorităților în drept.

La primăria orașului și Prefectura județului cererea noastră a fost rezolvată numai decât fără nici o rezistență, și nu ne îndoim că și autoritățile militare ne-ar fi dat aprobarea lor fără nici o discuție.

Intre autoritățile cari trebuie să-și dea înalta lor aprobare însă este din nefericire și Prefectura poliției. Aici am întâmpinat nu numai rezistență, dar am constatat și o mare doză de reacredință la conducătorii acestui oficiu.

Prefectul poliției dl O. Gritta, este plecat când la București, când în provincie pregătind propaganda electorală pentru guvern, iar directorul prefecturii poliției, dl Andreescu spune că nu are nici o latitudine de a rezolva actele în curs. (În felul acesta credem, că dl Andreescu, nu mai are nici o rațiune de a fi funcționar al Statului într'un oficiu unde însuși dsa declară că nu are latitudinea de a rezolva acte.)

În felul acesta s'a crezut posibilă amânarea apariției noastre. Se vede că instrucții primite din centru au găsit ecou cald în sufletele polițaiului din Cluj, care și până acum a dat destule dovezi că e cel mai plecat slugă al tuturor persoanelor politice, dela cari a primit vre-un oscior de ros și nu ne mirăm, dacă azi sub guvernul format din toată drojdia politică a țării, d-sa se găsește în apele lui.

Totuși noi apărem. Haina de foaie volantă nu ne este neincăpătoare pentru avântul nostru. Forma nu poate omorâ sufletul.

„Chemarea tinerimei române“ este tribuna tineretului intelectual din Ardeal este câmpul de bătaie al unei noi generații care vrea să ducă o luptă acerbă pentru a spăla rușinea de pe obrazul Ardealului, umilit și batjocorit. Formula noastră e simplă și aceeaș pretutindeni. Vom fi terorizați? Continuăm lupta!

Ni se va confisca gazeta? Continuăm lupta! Vom fi arestați și maltratați în mod abuziv? Urmăm cu îndârjire lupta până în ultimul ceas.

Preferim să cădem cu toții pe bariadele cinstei politice și a democrației, decât să ne plecăm capul în mod laș ghilotinei politice și morale ce ni s'a ridicat în România.

Noi mergem înainte, căci suntem siguri de victoria noastră. Pp.

Răspândiți

„Chemarea Tinerimei“
După ce citiți această foaie
volantă dați-o altuia!

Răspunderea dlui Mihalache

Asistăm în momentele acestea la o precipitată acțiune politică a tuturor partidelor. Se pare că o nebulositate haotică împiedică pătrunderea privirilor scrupuloase spre lanțul causal al acestor evenimente. Se pare că plutim în vârtejul provocat de șuvoaie de apă cari nu știm de unde vin, și unde merg.

Totuși, dacă ne desbrăcăm de patimile ce ne înlanțuesc în mod firesc, de prejudecăți și procedăm la calma analiză a situației, vom descoperi în haosul de astăzi conturul bine definit al luptei alor două principii politice distincte. Deoparte este reacționarismul conștient de slăbiciunea sa, dar luptând cu mijloace puternice și dispunând de întreg arsenalul de arme întrebuintat cu perfidă abilitate de emisarii ideologici ai Constantinopolului împăraților bizantini, de altă parte căutarea de sine nervoasă, a unei democrații care pare inconștientă de rosturile și datoririile ei imediate. Deoparte partidul liberal și prelungirea lui firească, partidul neoliberal (ca să întrebuintăm numele lui doctrinar, nu cel ce își are originea în fluturarea reclamagistă a unei defuncte popularități a șefului: gen. Averescu, supralicitat astăzi de caricatura lui Mussolini: Oct. Goga) iar de altă parte partidul democratic, cu program așezat pe punctul de vedere al armoniei și armonizării claselor sociale: partidul național și partidul democratic, de clasă, partidul țărănesc.

Partida reacționară, conștientă de slăbiciunea sa, repetăm, încearcă stărpirea partidelor democratice sau anihilarea lor pe un timp foarte îndelungat, prin politica isvorâtă din principii: divide et impera.

Sub acest unghiu trebuie să privim campania de distrugere a partidului național, pornită cu atâta furie, precum și bunăvoința momentană arătată de aceeași tabără față de gruparea țărănișă. Obiectivul imediat al reacționarilor este partidul național, printru că acest partid actualmente este mai aproape de posibilitatea de a lua cârma țării, decât partidul țărănesc. Partidul național trebuie distrus acum. Iată ținta imediată a partidelor reacționare, la care, exploatand faptul că forțele democratice par inconștiente de datoria lor imediată, încearcă să cointereseze și partidul țărănesc, scutit de atacuri în mod provizor, pentru a putea fi distrus imediat după ce pericolul mult mai iminent care-l formează partidul național, va fi înlăturat.

Când aceasta este situația s'ar impune forțelor democratice ca un imperativ categoric, strângerea rândurilor și doborârea adversarului comun. În loc de aceasta congresul partidului țărănesc din Cluj ne-a convins că urmărește cu totul altceva: simplificarea vieții politice, nu la două grupări democratice, ci la una reacționară (partidul liberal) și alta democrată (part. țăr.).

Domnul Ion Mihalache când a formulat acest principiu, a deviat dela atitudinea firească ce s'ar fi impus partidelor democratice. Prin îndreptățirea existenței partidului liberal dsa a făcut aproape o capitulare în fața unui partid care nu-și are rostul în România modernă.

Dar dl Mihalache atunci când la congresul partidului țărănesc a refuzat mâna întinsă de partidul național a mai dat dovadă că din cine știe ce motive renunță la posibilitatea venirii la putere prin alegeri, a unui guvern național țărănesc. Ori, dlui Maniu i se reproșează de către țărăniști chiar o pretenție „politică a mâinilor libere”, care ar fi cauza parțială (a recunoscut-o și dl Mihalache că la nevenirea la putere a guvernului național-țărănesc au contribuit și alte motive decât refuzul dlui Maniu de a prezenta Suveranului o singură listă de guvern) printru că avem azi un guvern Averescu.

Intrebarea este: și-a dat dl Mihalache seama că prin acest gest de refuz a mărit enorm posibilitatea victoriei în alegeri a guvernului Averescu?

S'a gândit dsa că va avea de purtat dsa și nu altul, răspunderea printru că țara va ajunge timp de patru ani la hațărul unor guvernori reacționari?

S'a gândit că tot dsa va purta răspunderea consolidării definitive a partidelor reacționare (se vorbește de pe acum de cele două partide de guvernământ: liberal și neoliberal) și a înfrângerii democrației?

S'a gândit că tot dsa va purta răspunderea printru zguduiriile ce s'ar provoca prin o reacțiune violentă a poporului împotriva exploatarii reacționare?

S'a gândit că tot dsa va purta răspunderea — în caz de reușită a planurilor oligarhiei — printru desființarea de acum a partidului național și printru desființarea ce va urma imediat a partidului țărănesc?

Domnul Ion Mihalache în momentul când s'a decis printru pasul și declarațiile făcute, trebuia să se gândească cu câtă greutate vor apăsa pe umerii dsale toate aceste răspunderi. Trebuia să cumpănească interesul democrației, și nu acel al câtorva membri ai partidului țărănesc din Ardeal, cari nu s'au putut ridica peste interesul personal și în apărarea lui au defilat la Congresul din Cluj, debitând uniform fraze, sub misterioasa putere a unui resort nevăzut, dar existent, mânat de o rău înțeleasă patimă politică.

Iar dacă mânei întinse cu prietenie, dl Mihalache va ști totuși să-i răspundă la fel, va însemna că democrația românească a găsit calea adevărată ce trebuie să o urmeze în aceste clipe când exterminarea ei se urmărește cu atâta asiduitate.

Politicus

Carpe diem

„Fripturiștii“

„Fripturiștii“ sunt niște jivini noi, moderne și necunoscuți până acum în regnul vegetal și animal. Apariția lor a dat mult de gândit. În fine, după liniștirea apelor — vorba cuernicului popă — sau putut stabili următoarele:

„Fripturiștii“ se nasc în mlaștina politico-constituțională. Plămădeala lor se face în casa Porcului. Ei apar exclusiv în viața politică. Desvoltarea totală se întâmplă foarte rapid și în timpul nopții. Cei cari se desvoltă atât de repede se numesc miniștrii fripturiști. Cei cari se desvoltă mai încet devin perfecți, subsecretari de stat sau simpli deputați fripturiști. Acești din urmă formează subspecia și sunt mai mult *ciolaniiști*, chemați la resturi. Toți la un loc aparțin unei rase politice aproape dispărută: *rassa averescanilor* — întreaga rassă aparține clasei paraziților. Unul cu ochii de broscol iric e parazitul filo-antisemitic Blonk, șeful cu cioc e parazit al familiei Brătianu, iar împreună cu toți sunt paraziții țării. Ei nu sug sânge, ci sudoarea cetățeanului sub formă de bilete ale Băncii Naționale. Acestea le atrag prin trombele numite fotolii ministeriale, etc.

„Fripturiștii“ se zice că trăesc în deosebi în țara numită România-Mare. Aceasta — zic ei — fiindcă au luptat printru idealul național, însă n'au tras încă foloasele, s'au după teoria altora, fiindcă românul e fire de sclav obișnuit să-și înconvoae spinarea sub orice jug. Adevărul e că „ei se jertfesc“ printru dragutul de Ardeal, în fotolii de miniștrii. Așa însă, că din jertfa lor să răsară castele. Firește proprii și situate poetic.

„Fripturiștii“ au formă de om. Aceasta însă numai printru a induce în eroare. În faza de plămădeală și transformare ei perd conștiința, perd principiile și orice simț de morală. Iată de ce devin animale cu formă de om. În special morală li se distruge cu totul. O garanție mai mult că vor opera bine. Ei se declară moralști. Aceasta însă nici ei n'o cred.

„Fripturiștii“ printru a semăna oamenilor și printru a se deosebi între ei, poartă și nume civile. Numele de familie, îl poartă numai printru a-și face de rușine strămoșii și printru a se distinge urmașii lor de alți oameni. Numele lor e popular și popularizat de oamenii de bine în țara numită mai sus. Popularizarea se face printru a speria pe alții ca să i urmeze. Morală publică și opinie publică a țării a renunțat să i numească individual. De aceea li s'a dat un nume colectiv și care se nimerește printru toți, ei se cheamă: *trădători*.

La acest nume însă ei nu răspund.

Dr. Averescanus
zoolog politic.

Adeziunea tinerimii din Tg.-Mureș

Chemarea voastră e glasul de foc al îndureratului suflet românesc de pe aceste plaiuri. Am simțit de mult muncile chinătorului gând care ne înfioară în fața prăpastiei ce o deschid cei cari precupețesc și cele mai sfinte fibre ale viitorului nostru ca neam și printru cari aspirațiile și durerile reale ale instinctului de conservare sunt numai fraze goale, printru cari totul este de vândut și cumpărat în această cetate vecinică a visurilor noastre seculare.

Noi — cei ce călcăm în urmele sfinte ale sbuciumaților tineri canceliști din glorioasa generație de luptători dela 48 — am simțit la fel, dar n'am avut țaria să desvelim ușa negrului abiz spre care simțeam că ne împing cioclii vieții noastre publice.

Speram încă în robustul suflet al neprihăniților noștri luptători. Când venalitatea a cuprins însă și uscăturile mândrului nostru codru, să nu-și inchipuie nimeni că aceste uscături morale vor fi în stare să ne vestească elanul și văjnicia dorului de

luptă printru asanare și înviere.

Suntem alături de voi, intrăm ca razim și ucenici în lupta sfântă, dornici a contribui și noi la scuturarea paraziților, la sdrobirea călbeziților, la amuțirea hienelor și la refacerea morală și națională a României.

Chemarea voastră e porunca sfântă a strămoșilor!

Nu vom înceta a lupta sub faldușile glorioșului steag al partidului național până vom stărpi și alunga pe toți demagogii și vânduții din viața publică a mândrei noastre țări.

Tg.-Mureș, la 11/IV 1926.

Cu frățească dragoste:

Dr Iov Roman	T. Pașca
George German	Ioan Muncu
Ioan Z. Popa	Dr Brătfăleanu L.
Dr Remus Pop	Dr Enea Popa
Dr Iulius Ghila	Dr Ioan Petruția
Iuliu Birtolon	Valer Mărgineanu
Augustin Nilca	Dr Gavril Mucă
Ioan Cioloca	Dr Ioan Luca

Victor Boros

„Biruința“

Sub acest titlu a apărut în Cluj al doilea — și probabil nu ultimul ziar averescan.

Timp de patru ani de opoziție, averescanii erau desființați sub raportul presei.

După falimentul tragic al „României“ din 1922 — când și tipografia a trebuit să treacă în mâinile evreilor László și Rados (târgul l-a încheiat dl Goga), îmbogățiții „binefacitorilor“ guvernamentale din garnitura ministerială Averescu seria I, au înțeles să închidă pungile.

Au riscat câteva sute de mii printru „România“, însă numai în vederea alegerilor și în speranța de a storce câteva mandate. Afacerea era bine ticluită. Două sau trei mandate de ar fi stors proprietarii fostei „României“ și toate „jertfele“ erau acoperite. Se știe ce însemna un scaun de deputat, în cărdășia liberalilor. Dar voința alegătorilor, cu tot concursul liberalilor i-a șters din rândurile aleșilor. Interesul propriu astfel pierdut, „România“ a sucombat în 24 ore. Buzunarele doldora de guvernarea din trecut s'au închis și doar banchetele monstre, viața așa cum li-o cunoaștem a unora dintre foștii și actualii miniștrii, dacă mai dovedeau, că sămânța aurului nu li s'a uscat. Probleme politice, chestiuni economice sau culturale interese ale Ardealului — și îndeosebi interese ale Ardealului — printru ei n'au existat, o lăcșe din avutul lor printru acestea n'au cheltuit. Doar dl Goga dacă mai țirăia pe o coardă, ca un greer într'un colț de castel prăbușit al averescanismului. Firește însă, cu fondurile dlui Duca. Incolo? Muțenie!

Și acum deodată: dl Goga angajează procurist la „Țara noastră“; partidul scoate ziar zilnic: „Biruința“; dl Gol-diș plătește scump o „Dacie“ ca să-i răspândească moralitatea pestilențială și toți la un loc au tăbărât cu declarații, interviewuri, articole și principii de nou Fanar.

De unde atâta dor de muncă printru „interesele Ardealului“, de unde atâta zel și desinteres și îndeosebi de unde fondurile?

Desinteresul și programul de fericire? Cunoaștem rețeta. Într'o noapte de insomnie s'a ticluit patenta Hodoș și Ardealul a fost descoperit ca o „colonie“ abrutizată. De cine? De liberali numai. Dar în patru ani de colonizare, când și de câte ori s'au ridicat contra „colonizării Ardealului“ acești mercenari plătiți ai condeului sau averescanilor din convingere? Abia acum se descoperă durerile Ardealului? Desigur. Printru a le storce voturile se cântă alegătorilor mai bine ca'n lăuta lui Lae Chioru. Sistemul e al evreilor Kahane și Grünfeld, cari cântă irenta maghiară, printru a-și rade în pumni de prostia unguirilor plătiitori.

Fondurile? Ce întrebare naivă. Dar ce ochi de contribuabil pot străbate în culele fondurilor secrete printru a vedea în ce mâni se strecoară. Din banii tuturor contribuabililor se aruncă de-vize, se alimentează poște printru ridicarea Ardealului contra țării mume și se propagă ura între frați. Iată cum „Biruința“ e simbolul decăderii politice și organ de infecție și prostituire morală. Păziți-vă de ea!

Adeziunea tinerimii din Turda

Tinerimea Română din Turda infie-rează atitudinea trădătorilor, aderează întru toate la chemarea dvoastre publicată în Patria Nr. 75 din 8 Aprilie 1926.

Dr Coriolan Russu, Iuliu Morar, Iosif Ilea, Simion Ciorteș, dr Constantin Hada, Ioan Giurgiu, Ștefan Pințea, Ovidiu Popescu, Vasile Roșca, Gheorghe Tarină, Andreiu Russu, Enea Hulea, Ioan Maxa, Alexandru Oltean, Valer I. Moldovan, Ioan Popa, Inginer Bosdoc, Liviu Russu, Sabin Anca, Aurel Mureșan, Vasile Chirtop.

O FABULĂ

Lupul, Cotoiul și Ursul

Întâlnindu-se Cotoiul cu Lupul, îi zise: — „Se poate ca domnia ta, Lupul, să fii prieten cu Ursul? Nu vezi, că e un incapabil:”

Doar nici urla nu știe; pe când domnia ta... Mai încape vorbă?

De atfel domnia ta ești singurul animal capabil de hotărâri singurătoare! Sprijinul Măteilor îți este asigurat! Jos cu Ursul; trăiască Lupul!

Între noi rămâie vorba, și Vulpea spune că așa e bine!“

Plin de mândrie Lupul răspunde: „Ai dreptate cumetre!”

Chiar acum e clipa potrivită, căci Ursul e obosit de luptele grele ce le-a avut cu atâtea dobitoace șirete și puternice. Haid! Pe el!“

Și cei doi tovarăși porniră spre viaza Ursului.

Ascunsă după un copac Vulpea privea spre peșteră, din care se auzea, amestecat în larma unei bătai, câte un micunat dureros, câte un urlat, și din când în când câte un mormăit.

De odată se făcu liniște. În gura peșterii apăru Ursul, puternic, masiv și aruncă două trupuri diforme cât colo: Cotoiul și Lupul.

Vulpea văzând asta, ieși din desis, îl salută pe Urs reverențios și zise:

„Bine ai făcut, că ai stărpi aceste dihanii netrebnice. Să-ți dea Dumnezeu zile de domnie printru binele nostru“, și ploconindu-șe adânc, șopti cu ciudă printre dinți: „Socoteala de acasă nu s'a potrivit cu socoteala din târg“.

M. V. V.

Congresul Partidului Național

Duminecă a avut loc la București Congresul Partidului Național. Deși congresul era anunțat pentru ora 10 și jumătate, pe la ora 9 abia se mai putea ajunge în sala Eintracht, unde era anunțat congresul.

Mii de cetățeni încunjurau localul. Străzile erau pline de aderenți ai partidului național, cari aclamau pe diferiții fruntași ce soseau.

A participat și un foarte mare număr de țărani, deși barierele orașului erau ocupate de jandarmi, cari au împiedecat pe cât au putut venirea sătenilor la București.

Urle nefârșite au anunțat sosirea dlui N. Iorga, președinte al partidului. Dsa a deschis adunarea exprimându-și regretul, că dl Maniu e împiedecat de o gripă să participe la Congres.

Constată cu bucurie, că credința e mai tare decât mirosul fripturii.

Vorbește apoi despre lupta împotriva guvernului și declară, că partidul național este gata să intre în bună tovărășie cu alte partide demne, mai ales cu țărăniștii, pentru a duce la izbândă steagul democrației. Inșă steagul său partidul național nu și-l pleacă în fața nimănu.

Principiile partidului sunt sfinte: Naționalism, Monarhism și armonie socială.

Pe baza lor suntem gata oricând a face tovărășie de luptă.

Dacă nu, vom duce lupta singuri (aplauze).

Noi nu ne luptăm pentru friptură, ci pentru o țară întemeiată pe libertate, moralitate și respectul legilor. Cum vechiul Regat a așteptat pentru Unirea principatelor 500 de ani, cum Ardealul a așteptat 1000 de ani pentru Unirea la Patria Mamă, vom putea aștepta și noi ziua în care după atâtea dovezi de iubire față de Coroană, după atâtea sacrificii, vom putea fi în situația de a lua cărma țării, nu pentru fripturi, ci pentru a putea oferi poporului o stare de lucruri bună, o guvernare cinstită, și Regelui Ferdinand o țară mulțumită, consolidată, demnă de jertfalele făcute pentru ea. După cuvântarea dlui Iorga s'a citit și aprobat raportul secretariatului. Dl Lugojașu a propus o moțiune, care a fost admisă. Au mai vorbit dd. Anghelescu și Dobrescu în numele organizațiilor din vechiul Regat, dl Aurel Vlad în numele celor din Ardeal, dl Pelivan în numele Basarabiei, dl Brătianu în numele Bucovinei și dl Penescu în numele tinerimei din București care s'a realiat la „Chemarea” Tinerimei Ardelene.

După închiderea Congresului, fruntașii partidului precum și dl dr E. Pop, dr Vlad și A. Buteanu, delegații tinerimei din Cluj, au vizitat pe dl Iuliu Maniu la Sanatoriu Elisabeta unde zace bolnav, urându-i grabnică însănătoșire.

Atmosfera de însuflețire dela București a indicat clar moralul celor ce pleacă în luptă. — siguri de victoria lor.

FRIPTURI

Simțul politic

Tinerii cari au aderat la Chemarea din fruntea acestui ziar, sunt taxați în cercurile fripturiste oameni fără simț politic, pe motivul că s'au înscris în partidul național, într'un timp când nu e speranță să ajungă la guvern.

Dacă simțul politic pentru acești domni înseamnă excitații olfactive, provocate de fripturile politice, declarăm că noi nu le avem pentru nici un soi de asemenea fripturi.

În acest înțeles, întradevăr suntem lipsiți de „simț politic”.

Un nou ziar

A apărut în Cluj un nou ziar cu titlul „Biruința”. Cum ziarul este al partidului averescan putem anunța că dacă va mai apărea și după alegert își va schimba neapărat titlul în „Prăbușirea”.

O glumă.

Cetim în „Prăbușirea” că un fruntaș liberal din Ardeal văzând schimbările petrecute în ultimul timp, ar fi telegrafiat la București, între altele: — „În județul nostru majoritatea partidului național a trecut cu guvernul Averescu” etc.

Tot „Prăbușirea” adaogă: „Nu garantăm autenticitatea întâmplării, dar veți recunoaște și dvoastră că gluma e destul de reușită”.

De acord! A afirma că într'un județ din Ardeal majoritatea partidului național a trecut cu guvernul Averescu, într'adevăr numai în glumă se poate. Nu vede Prăbușirea că însuși cei trei miniștri fripturiști se feresc ca de foc a fi considerați ca făcând parte din partidul generalului „cu cioc de vată”?

O altă glumă

Sinistră pentru sine însuși, a făcut-o dl ministru Lupaș contestând competența unui specialist în materia financiară, când se știe că dsa deși „prof. dr” e doar profesor de istorie și doctor în filozofie, specialități nițel îndepărtate de „sănătatea publică”.

„Amenajarea meschinilor interese personale” și dl Silviu Dragomir

Candidul și seninul domn Silviu Dragomir, nepot al dlui Goldiș se trudește în întâiul număr al „Biruinții” să documenteze ideologic transfugăria fripturistă.

Ascultați ce spune acest candid și senin domn despre sine însuși:

„Dacă scriitorul acestor șire... ar fi căutat să-și amenajeze meschine interese personale, ar fi părăsit ceva mai demult rândurile astăzi pornite spre destrămare ale partidului național”.

Noi admitem și luăm la cunoștință, că dsa a așteptat destul, „timp de opt ani... fără a cere nimic”, admitem și că în sfârșit trebuie să-și vadă și de „interesele personale meschine”, pe cari dacă n'a căutat să și-le amenajeze mai demult, a crezut oportun să o facă acum, când e în situația fericită de a fi nepot de ministru.

Nu putem însă admite afirmația dsale, că rândurile partidului național merg spre destrămare, bineînțeles înafară de cazul, că dsa vorbește de gruparea din

jurul dlui Goldiș, care pare ni-se se numește pe sine partid național fripturist.

Dacă e vorba de această grupare suntem nevoiți să-l credem pe candidul domn Silviu Dragomir, căci făcând parte din ea, e în măsură să cunoască intimități, pe cari noi nu le putem ști.

„Oportunism vulgar”

Acelaș candid și senin nepot al dlui Goldiș, în acelaș articol din „Prăbușirea” spune, că „un oportunism vulgar stăpânește tabăra foștilor mei comilitoni” adica tabăra partidului național. Așa dar, cei ce au rămas credincioși principiilor lor sunt stăpâniți de oportunism vulgar!

În acest caz beneficiarii fripturii sunt cei mai idealști oameni.

Iată o concluzie care merită să fie popularizată.

Suntem curioși să știm ce ar zice cel mai de jos sătean din satul dlui Silviu Dragomir de această logică a moralității politice.

Și mai suntem curioși să știm dacă dsa ar putea suporta judecata acestuia fără să roșească? Bineînțeles, dacă încercarea s'ar face acum, căci îndepărtându-ne prea mult de data renunțării dlui Dragomir la „oportunismul vulgar” al opoziției, ne-am putea pomeni, că dsa a devenit unul dintre aceia, cari nu mai au învechitul obicei, al roșitului.

Intelligență averescănească

„Prăbușirea” în al doilea număr se încumetă să ne dovedească, că știe numără și articulează îngâmfat: unu, doi, trei...

Aici se oprește... Se vede că în clasele primare, autorul nu și-a dat silința să învețe mai departe seria numeralelor.

Pe ziua de azi le dăm întâia lecție: după trei domnilor, urmează patru. Patru, băgați de seamă, și sperăm, că n'o să uitați, mai ales că și numărul fripturistilor este patru.

Fripturism feminist

O cucoană din Cluj în ajunul schimbării guvernului spunea unei prietene a ei, că abia așteaptă să se producă acest act, ca să poată avea automobil. „Politica de acțiune” fripturistă a obținut chiar în primele ei zile, și spriginul bărbatului acestei doamne, care astfel a dat dovadă că nu e „oportunist vulgar”.

Un „oportunist vulgar”

Denunțăm opiniei publice pe un distins profesor universitar din Cluj, o autoritate în specialitatea sa, care după cum auzeam dela un foarte recent fripturist refuză cu încăpăținare să primească un secretariat general.

„Oportunismul vulgar” de care — după teoria dlui Silviu Dragomir — dă dovadă acest profesor a consternat adânc cercurile fripturiste, cari credeau, că la tentațiile mirosului fripturii nu pot rezista nici cei mai integri oameni. Crudă desiluzie!

Dela „Tinerimea”

I. Toți aderenții „Chemării” sunt rugați să-și comunice adresa precisă (și telefonul) dlui dr E. Pop (str. Regele Ferdinand) sau să și-o depună în cutia de scrisori din localul clubului, pentru a li-se putea face comunicările necesare.

II. Toți aderenții „Chemării” aflători în Cluj sunt insistent rugați a trece Miercuri 21 Aprilie la ora 6 p. m. pe la Club (str. Regina Maria 11) pentru a se discuta măsurile importante ce urmează să se ia.

Fiecare exemplar din „Chemarea” să fie citit de cât mai mulți! Iată de ce cerem celor ce au citit-o, s'o dea și altora.

„Nu e cavaleresc să treci dintr'un partid într'altul”

— Axiomă politică de Silviu Dragomir —

Dornici de organizare — și poate pentru a-și putea număra pe degete aderenți — neofiii averescani, — din nou o trinitate: Dragomir Gherman și cea mai nouă ediție: Anisifor Ghișu — au convocat pe Duminecă 18 curent o întrunire a „partidului național”. — Unii dintre semnatarii „Chemării” fiind naționaliști, ne-am prezentat — cam vre-o 40 — la întrunirea „partidului național” în salele clubului, unde pe frontală scris: *Secretariatul Central al partidului popularului!* Se vede că afluența acestor tineri aderenți naționaliști a cam încurcat statul major în frunte cu Nepoțelul. Poate și de aceea, că afară de noi și cei din corul Episcopiei comandat să răspundă poate cu „Dă-ne Doamne” la liturghia politică a cucernicului părinte Lupaș — alți nu prea se găseau de față. La întrunirea lor, erau deci noi în majoritate. Emoția era mare.

Și după cum se obișnuiește în asemenea împrejurări grele, statul major s'a întrunit de urgență pentru a delibera asupra problemei: cum să fie îndepărtați dela întrunirea „partidului național” acești tinări naționaliști? Mandatul de executare l'a primit cel mai cu cap, (ce era de-l primea altul(?)), Silviu Dragomir, care s'a executat după cum urmează:

— „Ce căutați aici dlor.”
— Am venit — se zice — la întrunirea partidului național.
— Dar dv. sunteți semnatarii „Chemării”!

— Chiar de aceea, dar vrem să știm ce se petrece aci și poate... să întrebăm câte ceva... Vă asigurăm însă că nu se va petrece nimic rău și vom fi absolut calmi.

De geaba e totul. Dl D. emoționat dela început, tremurând, schimbă fețe, vede că toate argumentele sunt pe sfârșite. În fine. Ideea genială a sosit, față-i se limpezește și sigur de succes știindu-ne oameni de cinste recurge la un expedient moral:

— Nu se poate dlor ca dv. semna-

tari ai „Chemării” să fiți aci. Doar nu e cavaleresc să treci dintr'un partid într'altul!

Riguros exact! Numai hohotele de râs l'au trezit pe dl D. că și a pronunțat sentința de moarte morală. Era însă din nou prea târziu. Gafa printr'un exces de sinceritate — era consumată și — în sec, — dar înghițată.

Adorabilă naivitate! Doar nu cumva credea că de fapt voiam să trecem în alt partid, că ne-a ținut aceste lecții morale, ce față de el însuși n'a aplicat-o.

Iată cum într'un moment de sinceritate dl Dragomir a lămurit:

1. că „partidul” lor „național”, nu e partidul național.

2. că dl Goldiș și aderenții lui au făcut un act cel puțin necavaleresc, în politică egal cu tradarea.

Prin prizma morală servită de dl Dragomir să privim deci toate „cuvintele lămuritoare” și „lămuririle” ce vor mai da acești cavaleri ai fripturii.

Dl A. Ciortea huiduit

După plecarea semnatarii „Chemării” abia au mai rămas vr'o șase-sapte persoane. Târziu după deschiderea „adunării” a sosit un grup de cuziști, cari prinzând de veste, că și dl A. Ciortea președintele „Acțiunii Românești” din Cluj, a fost sedus de mirosul „fripturii” și ales fiind de vicepreședinte al organizației averescane din Cluj, a prezidat „adunarea” celor „șapte”, l'au apostrofat și huiduit în plină șelintă, producând un scandal formidabil. „Fripturistul” Ciortea a încercat să explice minunea metamorfozei, însă cuziștii, au părăsit sala și nu l'au ascultat. Astfel toată „adunarea” prea cuviosului trădător Lupaș s'a sfârșit într'un ridicol și fiasco lamentabil.

Unul din cei de față.

Apărem pentru Cluj în ediția a II-a, întrucât stocul de foi tipărit întâiu s'a epuizat cu ocazia Congresului dela București.